

Ольга Андріяшко

СОЛОМІЙКА В КРАЇНІ ЗАГУБЛЕНИХ ГУДЗИКІВ

Намалювала: Лілія Бабій

Київ
Видавництво Ліра-К
2022

УДК 821.161.2'06-93*Д
А65

Андріяшко О.

А65 Соломійка в Країні Загублених Гудзиків : оповідання. Київ :
Видавництво Ліра-К, 2022. 32 с.
ISBN 978-617-520-341-5

Звичайнісінький день для дівчинки Соломійки, яка нудьгувала біля вікна, перетворився на неймовірну пригоду та подорож! Спочатку знайомство з поважним Чорним Гудзиком та Країною Загублених Гудзиків, а потім ще одні мандрі до Країни Загублених Голок. Чи справиться 5-річна Соломійка із завданнями, які сама собі поставить? Звісно, що так! Хіба можуть існувати перешкоди, якщо твоє серце наповнене добром та любов'ю до інших?

Для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку.

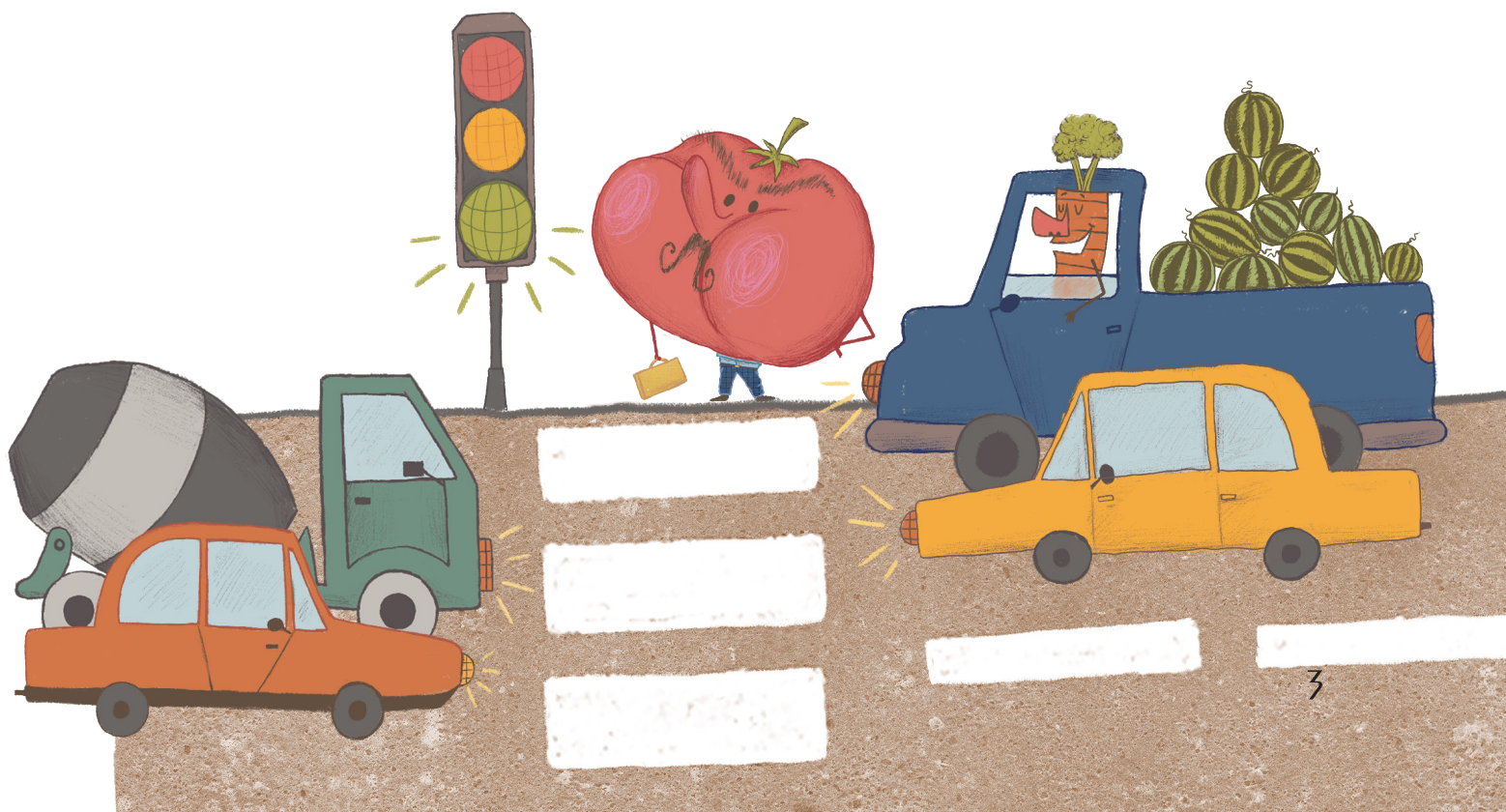
УДК 821.161.2'06-93*Д

ISBN 978-617-520-341-5

© Андріяшко О., 2022
© Видавництво Ліра-К, 2022

Дівчинка Соломійка сиділа біля вікна і дивилася на людей, що ходили вулицею. Це була дуже захоплююча справа — розглядати перехожих, давати їм імена й вигадувати якісь історії про кожного. Ось іде дядько-Помідор, такий кругленький, поважний, з надутими червоними щоками і маленькими чорними очима-гудзичками. З п'ятого поверху Соломійці майже не було видно його ніг, тому вона усміхнулася, дивлячись, як цей Помідор котиться вулицею. А ось дівчинку-Квасолинку

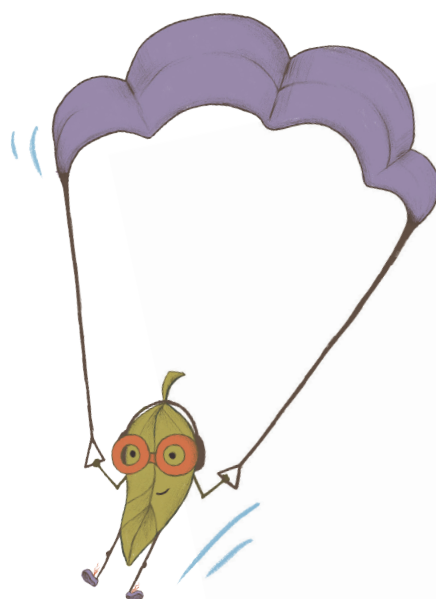

тягне за руку мама-Петрушка. У цієї мами
таке розкуйовджене волосся, що для лелечої
родини воно могло б послугувати непоганим
гніздом. І Соломійка вже уявляла, як маленьке

лелеченя відкриває дзьоба, сидячи на голові у тієї жіночки, а татусь-лелека залітає з жабкою, щоб погодувати своє голодне дитя. Цікаво, чи зможе голова жіночки-Петрушки витримати таку сімейку? Чи не відірветься?

Та не встигла Соломійка обміркувати це серйозне питання. З вікна прямисінько до неї на руку залетів зелений листочок. То був не простий собі листочок з дерева, а якийсь цілком особливий листочок. Дівчинка відразу відчула це, бо він був такий гарний, гладесенький, наче світився зсередини. «От якби це був чарівний листочок, тоді можна було б просити у нього що захочеш, — подумала вона. — Але що я хочу? Від цукерок псуються зуби і вночі приходять Карієс. Від морозива починає боліти горло. А ляльок Барбі

у мене стільки, що я вже забуваю їхні імена. Ні, треба бажати чогось тако-о-ого!». Соломійка відразу подумала про подорожі та про якісь дивні країни, і про казки, і про... На цьому її думки раптом обірвалися, бо листочок, неначе підхоплений вітерцем, почав кружляти довкола неї так швидко, що у дівчинки закрутилася голова, вона відчула, що крутиться разом із ним. Усе розпливалося, губилося, віддалялося...

Коли дівчинка розплющила очі, ні своєї кімнати, ні листочка, ні знайомої вулиці вона не побачила. Соломійка була у дивному місці — навколо лежали, висіли і котилися гудзики. Червоні, зелені, чорні, з квіточками та блискітками. Квадратні, круг-

